

Neurotische Tijden In De Woongroep

(Neurotische Zeiten)

“Gekke” komedie in drie bedrijven door

WINNIE ABEL

Vertaling: Pedro Post

Versie met 8-10 rollen

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

info@toneeluitgeverijvink.nl

www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NEUROTISCHE TIJDEN IN DE WOONGROEP – NEUROTISCHE ZEITEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **WINNIE ABEL en vertaler PEDRO POST** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Plausus Verlag, Vertaling © 2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv
www.toneeluitgeverijvink.nl & info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106

1823 BT Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Agnes - Agnes is intelligent en komt uit een heel goed gezin, maar ze heeft een ernstige seksverslaving die ze voor haar ouders verborgen houdt. Haar gedachten draaien voortdurend om seks. Ze maakte carrière in de farmaceutische industrie, maar werd toen grof tegen haar baas en werd naar een psychiatrische afdeling gestuurd. Agnes' verslaving is vooral gebaseerd op begeerd willen worden. Ze draagt het liefst een kamerjas die haar aantrekkelijkheid onderstreept zonder er "goedkoop" uit te zien. Wanneer Agnes' moeder spontaan in de deuropening verschijnt, probeert Agnes midden op de psychiatrische afdeling een volkomen normale wereld voor haar te spelen. Een plan dat op hilarische wijze gedoemd is te mislukken.

Hans - Obsessief-neurotische belastingambtenaar. Hans moet dwangmatig altijd alles netjes en schoon houden. Veranderingen en wanorde maken hem erg onzeker. Omdat zijn dwangmatig gedrag steeds extremer werd en hij niet meer te verdragen was op het belastingkantoor, werd hij overgehaald om therapie te volgen in een psychiatrische kliniek. Hans verzamelt hartstochtelijk keramische poppen. Hij draagt truien, perfect gestreken overhemden, één broek met vouw. Hij heeft een grote bril op en de bovenkant van zijn hoofd strak gekamd. Hans loopt erg hakerig, neemt vaak geen bochten, maar loopt de juiste weg. Hij spreekt zeer duidelijk en nadrukkelijk. De charmante minnaar spelen voor Agnes' moeder overvalt Hans mateloos - zodat hij telkens weer bijna de bom laat barsten.

Marianne - Verliefde fan (stalker). Marianne is een beminnelijke volksmuziek fan. Ze heeft echter een uitgesproken liefdeswaan: ze is er absoluut van overtuigd dat de volksmuziekster Harrie Bouwer van haar houdt, alleen weet hij daar niets van. Niets kan haar overtuiging, die totaal niet strookt met de werkelijkheid, aan het wankelen brengen. Mariannes liefdeswaan wordt pas een probleem als ze bij Harrie binnenkomt. Als gevolg daarvan werd ze gedwongen opgenomen op een psychiatrische afdeling. Marianne is een beetje mollig, kleedt zich romantisch en speels en is een brave ziel die vrolijk en ongecompliceerd is.

Voor Agnes moeder moet Marianne een villa-huishoudster met uitstekende manieren spelen - maar met haar eenvoudige en wat

onhandige manier van doen valt ze steeds op hilarische wijze uit haar rol. Waar mogelijk spreekt ze het plaatselijke dialect.

Willi/Wilma - (kan worden ingevuld door man of vrouw) Sociofoob. Willi is een absoluut onzeker type, zelfs de kleinste beslissingen overweldigen hem. Hij is extreem verlegen en als hij moet spreken, begint hij te stotteren. Willi praat nogal langzaam en is ook visueel een weinig indrukwekkend type. Hij heeft een gebogen houding en schuwt oogcontact omdat hij geen aandacht wil trekken.

Wanneer hij de gewone verzorger van Agnes' moeder moet nabootsen, leidt zijn schuchtere, verlegen manier van doen tot heerlijk grappige situaties.

Dr. Ilse/Erik Schans - (kan als vrouw of als man gespeeld worden. Indien als vrouw gespeeld, is een dubbelrol met Herta mogelijk) Psychiater. Ilse is een ambitieuze, strenge psychiater. Ze is alleenstaand, eenzaam en zelfs binnen de psychiatrische afdeling een buitenstaander, wat haar hondsbrutaal en venijnig maakt. Omdat de bewoners van de woongroep nauwelijks naar haar pijpen dansen, maakt ze hen het leven zuur. Ilse draagt witte dokterskleding en heeft haar haar in een strak knotje getrokken.

Cécile Adolon - Moeder van Agnes. Cécile is de rijke eigenaresse van de Adolon hoteldynastie. Ze is een zelfverzekerde, fijne dame met onberispelijke manieren en een verfijnde manier van uitdrukken. Ze is zeer damesachtig gekleed, draagt een hoed en loopt rechtop. Cécile is erg bezorgd over het beeld dat zij en haar familie naar buiten toe uitstralen.

Harrie Bouwer - Volksmuzikant. Harrie Bouwer is een cultster in de folkmuziekscene, waarvan zijn schlemielige liefdesliedjes al 20 jaar onmisbaar zijn. Harrie is al 25 jaar getrouwd en is een sympathieke, innemende kerel die overtuigd is van zijn muziek. Maar de trouw waarover hij zingt in zijn liedjes valt hem zelf zwaar. Hij is goed verzorgd en gekleed in nette kleding. Harrie wordt door de roddelkrant Privé van de Telegraaf naar de psychiatrische afdeling gelokt om zijn stalker Marianne te ontmoeten voor een spannend verhaal.

Rolf/Rachel - (kan man of vrouw zijn/dubbelrol met Freddi Privé-reporter mogelijk) Ergotherapeut. Rolf is een gepassioneerd ergotherapeut. Hij knutselt, zingt en kookt met de bewoners van de woongroep. Rolf is kinderlijk uitbundig, stralend en vrolijk.

Meestal werkt hij de bewoners eerder op de zenuwen dan dat hij hen helpt. Rolf draagt Birkenstock schoenen en heeft een typisch sociaal-agogisch uiterlijk.

Herta - (dubbelrol met psychiater mogelijk) Tupperware verkoopster. Herta is een ietwat hysterische Tupper-tante en leeft volledig in de praktische wereld van schalen, schotels en keukengereedschap. Ze is naar de woongroep geroepen voor een Tupper-feest - maar daar verwarren sommige bewoners haar met Agnes moeder en de verwarring neemt zijn loop.

Freddi/Fiola - (kan man of vrouw zijn/dubbelrol met Rolf/Rachel mogelijk) = kleine rol. Verslaggever voor de roddelkrant Privé. Freddi is een brutale verslaggever voor de roddelkrant, die over lijken gaat voor een scherpe kop. Freddi draagt een pet en kauwt overdreven en beledigend op kauwgom.

DECOR:

De gemeenschappelijke woonkamer van een open woongroep op het terrein van de psychiatrische afdeling. Aan de linker achterzijde is een deur naar de keuken en de flatdeur. Aan de achterwand is een raam met korte gordijnen aan de zijkanten. Aan de rechterkant leidt een doorgang naar de privékamers van de bewoners en een andere deur gaat naar een gastentoilet. Vooraan links staat een eettafel met vijf stoelen, en daarnaast aan de linker muur een servieskast. Rechts staat in het midden een bank en rechts daarnaast nog een fauteuil. Aan de verste muur staat een dressoir met een kleine tafellamp, twee gedrapeerde keramische poppen en een orchidee. Daarnaast is een boom op de muur geschilderd. Aan het eind van elke tak staat een foto van een van de bewoners en zijn of haar naam. Daarboven staat geschreven: "Onze levens-boom". Aan de achterwand hangt ook een prikbord waarop de bewoners de weekindeling, het maaltijdplan en de huisregels kunnen lezen.

Tijd: Het stuk speelt zich af in het heden.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Agnes, Hans, Marianne

(Agnes zit in haar kamerjas op de bank, met een koffiekopje en een erotisch tijdschrift voor vrouwen (bijv. "Vrouw" of "Anoniem") in de hand. Hans maakt de stoelen aan de eettafel schoon en probeert ze dan tot op de centimeter van elkaar af te stellen, zodat ze allemaal precies even ver van elkaar en van de tafel staan)

AGNES: *(neemt een slok van haar koffie en kijkt dan op naar Hans)*
De koffie is koud. Heb je het koffiezetapparaat uitgezet?

HANS: *(past zijn bril aan)* Je mag van mij het koffiezetapparaat precies 20 minuten aan laten staan. Geen minuut langer. Anders kan het oververhit raken en in brand vliegen. Ik heb dit al verschillende keren uitgelegd in onze woongroep bijeenkomsten.

AGNES: *(moet lachen)* Hans, kom eens hier. *(klopt naast haar op de bank)*

(Hans komt hikkend naar de bank en gaat op de uiterste rand zitten)

(Agnes flirten, provoceren) Hans, ik ben het helemaal met je eens. Wij tweeën moeten hier zeker niets laten verhitten. *(speelt met haar vingers in zijn haar)*

HANS: *(wordt onrustig, pakt een kam uit de zak van zijn trui en kamt de bovenkant van zijn hoofd weer goed. neurotisch)* Agnes ...

AGNES: Kom op, Hans, wees wat minder neurotisch en wat erotischer.

(ze legt een bloot been over zijn schoot)

Wanneer was de laatste keer dat je zo'n mooi vrouwenbeen op je schoot had?

HANS: *(kijkt ongemakkelijk naar zijn schoot)* Hou op Agnes. Je vernielt mijn vouw! *(probeert zijn broekspijpen te verstellen en de vouw glad te strijken)*

AGNES: *(uitdagend)* Ik zou ervoor kunnen zorgen dat je meer in je broek hebt dan alleen de vouw.

HANS: *(springt op)* Hou op Agnes.

AGNES: Het is al goed, mijn kleine wellusteling.

(Hans gaat naar zijn keramische poppen en stoft ze nauwkeurig af, meet met zijn handen hun juiste positie en zet ze terug. Hij strijkt zachtjes over hun hoofdjes, een van de poppen glijdt iets naar één kant, waarna Hans ze nauwgezet opnieuw instelt. Marianne komt van rechts met een roddelblad in haar hand. Ze draagt een T-shirt met Harries beeltenis. Op de voorkant staat "Mijn hart klopt voor Harrie" en op de achterkant "Harrie for ever!")

MARIANNE: Kijk hier eens naar. *(leest voor)* "Harrie en Helga: Het droompaar vieren hun zilveren bruiloft. Al 25 jaar zijn popster Harrie en zijn Helga onafscheidelijk." Bah! Maar kijk, zie je de blik op zijn gezicht?

(ze laat Agnes het tijdschrift zien)

AGNES: Ja. Als een trouwe hond.

MARIANNE: Zie je die blik? Hij kijkt me aan. Het is een geheime boodschap. Hij wil me zeggen: "Marianne! Ik ben dan wel 25 jaar met Helga getrouwd, maar mijn hart klopt alleen voor jou, chérie!"

AGNES: *(kijkt weer naar de foto en dan ironisch)* Ja, dat klopt. Nu je het zegt. Helemaal gelijk. Die blik is voor jou.

MARIANNE: *(kijkt blij)* Laatst bracht hij een nieuw liedje voor me uit. *(begint te zingen, bijvoorbeeld op de melodie van een bekend volksmuziekliedje)*

"Heb je even voor mij....

Als ik in je ogen kijk, hol-la-hi, hol-la-ho,
weet ik dat je een geweldige vrouw bent, hol-la-hi, ja-ho!
Je bent het grootste geluk voor mij, hol-la-hi, hol-la ho,
je blik maakt me gek, hol-la-hi, ja-ho."

(korte pauze en daarna) Is dat niet lief?!

AGNES: *(ironisch)* Klinkt alsof deze zanger een tik van de molen heeft gehad. *(tikt op haar voorhoofd)*

MARIANNE: Heb je het over mijn Harrie?

AGNES: Ja, ja, JOUW Harrie. Hij is een geweldige vent. Het was ook erg aardig van hem om je op te sluiten in het gekkenhuis.

MARIANNE: Agnes, het is niet Harrie z'n schuld! Dat was zijn ziekelijk jaloeerse Helga - zij zorgde ervoor dat ik hier kwam!

HANS: *(kijkt op zijn horloge)* De man van het postkantoor had hier 10 minuten en 40 seconden geleden moeten zijn...

AGNES: De man van het postkantoor was vandaag 16 minuten en 22 seconden te vroeg.

HANS: Slordigheid.

MARIANNE: *(hoopvol)* Is de man van het postkantoor al geweest?! En, was er wat voor mij?

AGNES: Nee hoor. Was een onzeker kereltje, beetje gespannen. Moet een vrij kleine poststempel hebben. *(wijst met haar hand tussen haar benen)*

MARIANNE: Ik bedoel, of er iets in de post zat voor mij, van Harrie.

AGNES: Er is nog nooit iets van jouw geliefde zanger in onze de post geweest!

MARIANNE: Het is gewoon te riskant voor hem om mij te schrijven. Ik bedoel, we moeten onze liefde geheim houden.

AGNES: Ja, natuurlijk. En je doet het echt goed. Ik bedoel, jullie liefdesrelatie is echt zo geheim dat zelfs Harrie het niet weet. *(Agnes duikt weer in haar erotische tijdschrift)*

Scène 2

Dr Schans, Agnes, Hans, Marianne

(Dr Schans komt binnen van links. Agnes merkt haar niet op. De anderen verstijven. Dr Schans loopt achter Agnes aan en grist het tijdschrift uit haar hand)

DR SCHANS: Als ik het goed zie, leeft Miss Adolon haar seksverslaving weer uit?

AGNES: *(rolt met haar ogen)* Dr Zwa-wans ... eh... Schans.

DR SCHANS: Het feit dat je in een open woongroep zit, betekent niet dat je de ene therapiefout na de andere mag begaan.

AGNES: Ja, ja.

DR SCHANS: Anders haal ik je uit de woongroep en stop ik je terug in de isoleercel!

HANS: Oh nee! Alstublieft, Dr Schans, u mag onze groep niet scheiden! Ik zal er ook voor zorgen dat alles hier in orde komt!

AGNES: Marianne en mijn gedwongen plaatsing is binnenkort toch voorbij. Dan kun je ons niets meer maken.

DR SCHANS: In tegenstelling tot de anderen, zijn jullie hier niet uit vrije wil. *(wijst naar Agnes en Marianne)*

MARIANNE: Waar wil je naartoe?

DR SCHANS: Ik schrijf de rapporten voor de voogdij rechter. Dat betekent: ik beslis nog steeds wie de psychiatrische afdeling verlaat, wanneer en waar.

AGNES: Stomme trut!

HANS: Agnes!

DR SCHANS: Ik realiseerde me gisteren pas dat je eigenlijk bij die rijke hoteldynastie Adolon hoort. De eigenaren zijn je ouders, toch?

AGNES: Ik heb geen zin om met jou over mijn ouders te praten.

DR SCHANS: Wat zullen ze zeggen over hun dochtertje dat op een psychiatrische afdeling verblijft?

(Agnes moppert in zichzelf)

Oh, vertel me niet dat ze niet weten dat je je baas lastig valt met je erotische avances bij de Trekpleister op kantoor!

AGNES: Ik heb niemand lastig gevallen.

DR SCHANS: Je kwam halfnaakt opdagen voor een belangrijke vergadering met zakelijke klanten.

AGNES: Dat is niet waar. *(pauze...)* Ik was volledig naakt.

DR SCHANS: Hoe dan ook, je greep in het kruis van je baas!

AGNES: *(wuijt weg)* Dat was toch al een greep in de leegte.

DR SCHANS: *(streng)* Mevrouw Adolon!

AGNES: *(wijst tussen haar benen, kortaf)* Ik wilde gewoon een keer

het klokkenspel van mijn baas voelen. Wat is daar mis mee?

DR SCHANS: Weten je ouders ervan?

(Agnes antwoordt niet)

Dus nee. Schande schande *(schudt haar hoofd en gaat naar links)* de bewonderde Adolons.

AGNES: Wat een stomme koe.

(Agnes' mobiele telefoon gaat over. Hans concentreert zich op afstoffen en opruimen, Marianne leest het roddelblad. Ze volgen het gesprek van Agnes niet)

(Agnes antwoordt mobiel, gaat op de bank liggen en kreunt verleidelijk) Hola?! Is er weer iemand in de stemming? ... *(schrikt en springt op)* Oh, Moeder! Je... je... je hebt weer zin om me te bellen? *(lacht onzeker)* ... *(geschrokken)* Wat? Je bent in *(speellocatie)?!* Waarom is dat?! Moeder, het is echt moeilijk voor mij om bezoek te ontvangen op dit moment - je weet dat ik zo veel werk! ... *(ademt zwaar)* Moeder, je kunt niet helemaal uit Den Haag komen om met mij te praten! ... Nee, ik ben niet boos op je - *(corrigeert zichzelf snel)* b... b... boos, het is gewoon ... *(kijkt in paniek rond)* Wat bedoel je, de chauffeur heeft gewoon het adres nodig?! j... j... j... je hebt mijn postbusnummer toch... Nee, natuurlijk woon ik niet in mijn postbus *(lacht onzeker en zakt dan neer)* Oké. *(adres eigen locatie)*... Tot ziens. Neem je tijd! *(hangt op)* Verdomme!

Scène 3

Willi, Hans, Marianne, Agnes

AGNES: *(haalt diep adem en gaat naar de rechter uitgang, schreeuwt)* Willi? Kom onmiddellijk naar hier!

(Willi komt van rechts. Hij is op blote voeten en heeft twee paar sokken in zijn handen)

WILLI: *(onzeker en langzaam)* Ik... ik... ik... ik weet het niet, heb een probleem. Moet ik de blauwe of de zwarte kousen dragen met deze broek?

AGNES: *(streng)* We hebben nu ergere problemen!

HANS: De zwarte, geen experimenten Willi!

AGNES: *(ongeduldig)* Mannen!

WILLI: *(opgelucht naar Hans)* D... d... dank je Hans, je bent echt modieus. Ik ben er niet zo goed in.

AGNES: *(schreeuwt in ergernis)* Rustig nu!

WILLI: *(ontzet)* W.. w... wat heb je?

AGNES: Mijn moeder kan elk moment op bezoek komen!

MARIANNE: Dat is leuk. Ik heb gisteren wat notenmakronen gebakken. Eigenlijk wilde ik ze naar Harrie sturen, maar als je moeder komt...

AGNES: Dit is helemaal niet leuk! Dit is een complete ramp!

WILLI: W... w... waarom?

AGNES: Omdat mijn ouders aannemen dat ik nog steeds in het management van de "Trekpleister" werk.

WILLI: Weet je moeder niet dat je in een psychiatrische inrichting zit?

AGNES: Ze weet niets van de seksverslaving, ze weet niets van de rechtszaak en ze heeft geen idee dat ik in het gekkenhuis woon! En ze staat straks in die deuropening! *(wijst met afschuw naar de linker deur)*

HANS: *(pakt het schoonmaakdoekje en haast zich naar de deur)* Wacht, ik maak het gewoon weer schoon. *(begint de deur grondig schoon te vegen)*

MARIANNE: Je moeder zal wel verwonderd zijn dat je haar al zo lang niet hebt bezocht.

AGNES: *(tot Marianne)* Hoe kan ik, als die stomme Dr Schans me geen langere vrijheid toestaat?! In plaats daarvan wil die stomme koe ons verblijf hier ook verlengen!

MARIANNE: *(schudt haar hoofd)* Alsof je de mannen buiten tegen hun wil zou verslinden. En alsof ik mijn Harrie iets zou kunnen aandoen!

AGNES: *(ziet Hans nauwgezet de deur schoonvegen)* Hans, hou op. Je kunt me beter vertellen wat ik moet doen!

HANS: Nu zou het juiste moment zijn om je moeder de waarheid te vertellen. Dat zou zeker een juiste procedure zijn.

AGNES: Je kent mijn moeder niet! Ze is de meest burgerlijke persoon op deze planeet. Als ze erachter komt, stort haar wereld in! Dat kan ik haar niet aandoen.

MARIANNE: En dan wat?

AGNES: *(begint te huilen)* Ze is mijn MOEDER!

MARIANNE: Wat gaan we nu doen?

AGNES: *(huilt)* Wist ik dat maar!

MARIANNE: *(lacht vrolijk)* Oh, lieverd, het komt wel goed! Als je nu je kop in het zand steekt, ga je alleen maar tandenknarsen!

AGNES: *(veegt haar tranen weg en vat moed)* Je hebt gelijk. Ze mag er gewoon niet achter komen dat dit huis bij het gekkenhuis hoort! We doen alsof dit het gewone het huis van Agnes Adolon is.

MARIANNE: Hoe moet dat werken? Niets is gewoon hier!

AGNES: Ik smeeek je. Probeer alsjeblieft een paar dagen normaal te doen, alsjeblieft!

WILLI: W... w.... w... we kunnen het proberen. Maar je weet dat ik bang ben voor vreemden. Z... z... z... zeker van je m... m... m...

AGNES: Moeder?

WILLI: Ja. Pr... precies.

MARIANNE: Oh, we krijgen het voor elkaar!

HANS: Ik denk niet dat het allemaal in orde is. Ik kan niet liegen.

AGNES: Alsjeblieft Hans, je moet. *(legt uit)* Oh, mijn God! Ik heb mijn ouders verteld dat ik in een te gekke villa woon.

MARIANNE: *(lacht en kijkt om zich heen)* Nou, gek dat is waar.

AGNES: Het moet er veel luxer uitzien. *(heeft een idee)* Mijn moeder heeft vorig jaar een paar mooie erfstukken opgestuurd, afkomstig van mijn oma! Het pakket moet in de kelder liggen!

MARIANNE: Ziezo.

AGNES: Oh, Willi?

WILLI: Ja?

AGNES: Kun je misschien het bord op de muur van ons huis losmaken waarop staat: "Open woongroep van de psychiatrische afdeling (speellocatie)"?

WILLI: D... d... d... dat zal ik doen. *(gaat naar rechts, en haalt gereedschap, loopt dan naar links met een gereedschapskist over het podium)*

AGNES: Goed! Oh, en er moet nog iets voor die vreselijke levensboom in onze huiskamer staan die we van die ergotherapeut Rolf hebben moeten neerzetten!

MARIANNE: Ik heb een heel mooi groot schilderij in mijn kamer. Ik ga hem eroverheen hangen!

AGNES: Heel goed! Ik ga snel naar de kelder!

(Hans schudt zijn hoofd en draait zich naar rechts)

MARIANNE: *(staat op het punt weg te gaan en stopt)* Eh, Agnes, lieverd?

AGNES: Ja?

MARIANNE: Ik weet dat het je favoriete outfit is, maar je zou iets anders aan moeten trekken. Je ziet eruit als een ... sekswerker!

AGNES: *(naar beneden kijkend naar zichzelf)* Oh. We moeten opschieten, ze kan hier elk moment zijn! *(haast zich naar links)*

MARIANNE: Ik trek m'n favoriete shirt aan. Ook al zit het een beetje strak. Ik denk dat ik een beetje te veel calorieën heb gehad de laatste tijd.

HANS: *(enigszins afwezig)* Mmm?

MARIANNE: Calorieën. Dat zijn kleine beesjes die kleren 's nachts strakker naaien.

(Hans schudt zijn hoofd en loopt naar rechts. Marianne lacht onstuimig en loopt ook naar rechts)

Scène 4

Herta, Hans, Marianne

(Herta komt van links met een grote koffer)

HERTA: Hallo? Is er iemand?

(ze kijkt sceptisch om zich heen)

Ik heb nog nooit een Tupperware party gegeven in een psychiatrische inrichting. Ik hoop dat ze redelijk normaal zijn. Het belangrijkste is dat ze veel kopen. Ik weet zeker dat ik deze gekken alles aan kan praten. *(grinnikt)*

MARIANNE: *(komt van rechts met een enorme, opgerolde poster en*

schrikt) Oh, jee!

(Herta kijkt haar geïrriteerd aan)

Uh, u... u... oh wat leuk! U bent er al! *(plakt haastig een compleet oversized poster van Harrie over de levensboom aan de muur)*

HERTA: *(kijkt enigszins geïrriteerd en onzeker toe)* Ik weet dat ik pas morgen zou komen. Maar ik was nu al in de buurt. Ik hoop dat het past?

MARIANNE: Ja, natuurlijk! *(worstelt met de poster en blijft naar Herta lachen alsof alles volkomen normaal is)*

HERTA: Ik ben Herta. Mag ik vragen wie u bent?

MARIANNE: Ik ... uh ... Ik ... uh ... nou ... wie ik ben? *(haalt haar schouders)* Ik weet het niet. *(lacht onzeker)*

HERTA: *(een beetje angstig in zichzelf)* Oh, mijn hemel. Dit kan leuk worden.

MARIANNE: *(kijkt rond voor Agnes en roept)* Agnes! De bezoeker is hier! *(maakt de foto af, dan naar Herta)* Kan ik je na je lange reis, een kop koffie aanbieden? Want we hebben echt sjieke kopjes in de kast staan. *(lacht gelukkig)*

HERTA: Nee, nee hoor, ik heb natuurlijk zelf wat drankjes en hapjes meegenomen. *(pakt wat hapjes en groentehapjes uit in Tupperware schaaltes en Tupperware flesjes met drankjes op tafel)*

(Marianne bekijkt het geheel geïrriteerd. Hans komt van rechts)

MARIANNE: *(sist)* Ze is er al.

HANS: *(onzeker)* Een warm welkom. Leuk dat u uw dochter komt bezoeken.

HERTA: Pardon?

HANS: Ik zei: Aardig van u om uw dochter te bezoeken.

HERTA: *(trekt haar wenkbrauwen op. Zegt tegen zichzelf)* Je moet deze gekken nooit tegenspreken. *(tegen Hans lachend)* Ja, ja. Maar probeer nu eerst deze heerlijke tonijnhapjes. Ik heb ze vijf maanden geleden gemaakt. Maar dankzij deze luchtdichte schaaltes van materialen die ook in de ruimtevaart worden gebruikt, smaken ze nog even vers.

MARIANNE: *(moet lachen)* Je klinkt net als een van die Tupperware verkopers.

HERTA: *(in zichzelf)* Oh mijn God, ze zijn echt gek geworden.

HANS: *(probeert een knabbeltje)* Zo. Smaakt alsof het pas gemaakt is. Wil je me een plezier doen en dit schaalpje nu opnieuw goed en luchtdicht afsluiten?

HERTA: Ja, natuurlijk. *(sluit het schaalpje)*

HANS: Ik zal je dochter laten weten dat je hier bent. *(wil links vertrekken)*

HERTA: *(ongeduldig)* Stop nu met deze onzin en kijk eens wat ik voor je heb meegebracht! *(haalt een kurkentrekker uit haar koffer en houdt deze voor Marianne)* De super praktische kurkentrekker. Alsjeblieft. Hiermee kun je de wijn ontkurken zonder de kurk te hoeven trekken. Dat is vooral makkelijk voor ons vrouwen.

MARIANNE: *(neemt het aan)* Oh, dank je.

HANS: We openen hier geen wijnflessen. Alcohol is hier ten strengste verboden.

MARIANNE: *(indringend en stil tegen Hans)* Hans. Alcohol is natuurlijk niet verboden in huize AGNES!

HANS: *(schudt zijn hoofd)* Niets van dit alles is correct! *(gaat naar rechts)*

Scène 5

Marianne, Herta, Willi

HERTA: Je kunt de kurkentrekker ook gebruiken als tandenstoker of om gaatjes te prikken.

MARIANNE: Je hebt helemaal gelijk, we zullen er vast een doel voor vinden. Heel erg bedankt voor je cadeau! Het was echt niet nodig hoor.

HERTA: *(hapert)* Wacht even, je moet me ervoor betalen.

MARIANNE: Oh, ik dacht dat het een geschenk was. *(stil)* Typisch, de rijken ruiken geld.

HERTA: *(ongeduldig)* Het heeft hier geen zin! Ik denk dat het beter is als we de party hier beëindigen.

(Ze pakt de kurkentrekker van Marianne af en stopt de spullen in haar koffer.)

MARIANNE: Maar waarom? Je hebt je dochter nog niet eens gezien!

HERTA: *(boos)* Hou nu op met het hebben over mijn dochter!

(Herta loopt naar de linker uitgang. Willi komt van links met een bord onder zijn arm en opent snel de deur. Herta krijgt deze voor haar hoofd en zakt neer)

WILLI: *(naïef langzaam)* Zo, d... d... d... dat bord is verwijderd. De schroeven zaten al los. *(lacht en wijst naar zijn voorhoofd)* N... n... net als bij ons.

(Marianne staart Willi verbijsterd aan. Het is even stil)

W... w... wat is er? Waarom kijk je me zo aan? *(onzeker)* Heb ik nog steeds cornflakes van het ontbijt aan mijn wa... wa... wang zitten? *(wrijft over zijn wangen)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto